DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

5. juli 2007 *

I de forenede sager C-145/06 og C-146/06,

angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Commissione tributaria di secondo grado di Trento (Italien), ved afgørelser af henholdsvis 6. marts 2006 og 23. december 2005, indgået til Domstolen den 17. marts 2006, i sagerne

Fendt Italiana Srl

mod

Agenzia Dogane — Ufficio Dogane di Trento,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Klučka, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh (refererende dommer) og P. Lindh,

* Processprog: italiensk.

generaladvokat: E. Sharpston
justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 15. februar 2007,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Fendt Italiana Srl ved avvocato G. Maisto og dottore commercialista A. Parolini

— den italienske regering ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Aiello

— den cypriotiske regering ved N. Charalambidou, som befuldmægtiget

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Pignataro og W. Moells, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 19. april 2007,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51), som ændret ved Rådets direktiv 2004/75/EF af 29. april 2004 (EUT L 157, s. 100, herefter »direktiv 2003/96«).

2 Disse anmodninger er forelagt inden for rammerne af tvister mellem Fendt Italiana Srl (herefter »Fendt«) og Agenzia Dogane — Ufficio Dogane di Trento (toldmyndigheden i Trento) vedrørende dette selskabs manglende betaling af forbrugsafgift på smøreolie for 2004, som fastsat i den nationale lovgivning.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

Direktiv 92/12/EØF

3 Artikel 1 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1) bestemmer:

»1. I dette direktiv fastlægges ordningen for varer, der pålægges punktafgifter og andre indirekte skatter, der direkte eller indirekte pålægges forbruget af disse varer, dog bortset fra moms og afgifter, som er indført af Det Europæiske Fællesskab.

2. De særlige bestemmelser vedrørende strukturerne og afgiftssatserne for de varer, der pålægges punktafgift, vil fremgå af specifikke direktiver.«

4 Direktivets artikel 3 bestemmer:

»1. Dette direktiv finder anvendelse på fællesskabsplan på følgende varer, således som de er defineret i de pågældende direktiver:

— mineralolier

[...]

2. De i stk. 1 nævnte varer kan pålægges andre former for indirekte beskatning i særligt øjemed, såfremt der ved den pågældende beskatning iagttages de regler for afgiftspålæggelse, der gælder for punktafgifter og moms, for så vidt angår bestemmelse af afgiftsgrundlaget, afgiftsberegning, afgiftens forfald og kontrol med beskatningen.

3. Medlemsstaterne bevarer retten til at indføre eller opretholde beskatning af andre varer end de i stk. 1 nævnte, forudsat at sådan beskatning ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter i forbindelse med grænsepassage.

[...]«

Direktiv 92/81/EØF og 92/82/EØF

5 Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (EFT L 316, s. 12), som ændret ved Rådets direktiv 94/74/EF af 22. december 1994 (EFT L 365, s. 46, herefter »direktiv 92/81«), bestemmer i artikel 2, stk. 1, litra d), sammenholdt med samme artikels stk. 4, at »varer, der henhører under KN-kode 2710« i den affattelse af den kombinerede nomenklatur, der var i kraft den 1. oktober 1994, dvs. navnlig smøreolier, udgør mineralolier i direktivets forstand.

6 Det bestemmes i artikel 2, stk. 2, at »der af andre mineralolier end dem, for hvilke punktafgiftsniveauet er fastsat i direktiv 92/82/EØF, skal svares punktafgift, hvis de er bestemt til at anvendes, afsættes eller anvendes som brændsel eller som motorbrændstof [...]«.

7 Artikel 8, stk. 1, litra a), i direktiv 92/81 bestemmer:

»1. Ud over de i direktiv 92/12/EØF fastsatte almindelige bestemmelser om fritagne anvendelsesformål for afgiftspligtige varer og uden at andre EF-bestemmelser

herved berøres, fritager medlemsstaterne nedennævnte varer for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter med henblik på at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af disse fritagelser og undgå svig, unddragelse og misbrug:

a) mineralolier, der anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændsel

[...]«

8 Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier (EFT L 316, s. 19), som ændret ved direktiv 94/74 (herefter »direktiv 92/82«), fastsætter en minimumspunktafgiftssats for visse mineralolier. I direktivets artikel 2 opregnes de mineralolier, der er omfattet. Smøreolier nævnes ikke heri.

Direktiv 2003/96

9 Betragtning 1-3 og 7 til direktiv 2003/96 har følgende ordlyd:

»(1) Anvendelsesområdet for [...] direktiv 92/91/EØF [...] og [...] direktiv 92/82/EØF [...] er begrænset til mineralolier.

(2) Manglen på EF-bestemmelser om minimumsbeskatning af elektricitet og andre energiprodukter end mineralolier kan være til skade for et velfungerende indre marked.

(3) Et velfungerende indre marked og gennemførelsen af formålene med EF's øvrige politikker kræver, at der fastsættes minimumsafgiftssatser på EF-plan for de fleste energiprodukter, herunder elektricitet, naturgas og kul

[...]

(7) Som signatar af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer har Fællesskabet ratificeret Kyoto-protokollen. Beskatning af energiprodukter og, når det er relevant, elektricitet er et af de mulige instrumenter til at nå Kyoto-protokollens mål.«

10 Desuden anføres det i betragtning 22 til direktiv 2003/96:

»Energiprodukter skal generelt være underlagt fællesskabsregler, når de anvendes som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof. Det er derfor i overensstemmelse med afgiftsordningens karakter og logik, at reglerne ikke omfatter dobbelt anvendelse af energiprodukter og anvendelse af energiprodukter til andet end brændsel til opvarmning eller motorbrændstof samt til mineralogiske processer. Elektricitet, der anvendes til lignende formål, behandles på samme måde.«

11 Artikel 1 i direktiv 2003/96 bestemmer, at medlemsstaterne beskatter energiprodukter og elektricitet i overensstemmelse med dette direktiv.

12 Direktivets artikel 2, stk. 1, litra b), sammenholdt med samme artikels stk. 5, bestemmer, at udtrykket »energiprodukter« omfatter varer »under KN-kode 2701, 2702 og 2704-2715«, som anført i Kommissionens forordning (EF) nr. 2003/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 279, s. 1), det vil især sige mineralolier, som henhører under KN-kode 2710.

13 Artikel 2, stk. 4, litra b), i direktiv 2003/96 har følgende ordlyd:

»4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

[...]

b) Følgende anvendelser af energiprodukter og elektricitet:

— energiprodukter, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning

— dobbelt anvendelse af energiprodukter.

Et energiprodukt har en dobbelt anvendelse, når det anvendes både som brændsel til opvarmning og til andre formål end som motorbrændstof og brændsel til opvarmning. Anvendelse af energiprodukter til kemisk reduktion og til elektrolyse og metallurgiske processer skal anses for dobbelt anvendelse

[...]«

14 Artikel 3 i direktiv 2003/96 bestemmer:

»Henvisningerne i direktiv 92/12/EØF til »mineralolier« og »punktafgifter«, for så vidt det vedrører mineralolier, fortolkes som alle energiprodukter, elektricitet og nationale indirekte afgifter, der omhandles i henholdsvis dette direktivs artikel 2 og artikel 4, stk. 2.«

15 Artikel 14, stk. 1, i direktiv 2003/96 bestemmer:

»1. Ud over de almindelige bestemmelser i direktiv 92/12/EØF om fritagne anvendelsesformål for afgiftspligtige produkter, og medmindre andet er fastsat i andre EF-bestemmelser, fritager medlemsstaterne følgende produkter for beskatning på vilkår, som de fastlægger for at sikre korrekt og ligefrem anvendelse af sådanne fritagelser og for at forhindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug:

a) energiprodukter og elektricitet, der anvendes til produktion af elektricitet, og elektricitet, der anvendes til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet [...]

b) energiprodukter, der leveres til anvendelse som flybrændstof, medmindre der er tale om ikke-erhvervsmæssig privatflyvning

[...]

c) energiprodukter, der leveres til anvendelse som motorbrændstof med henblik på sejlads i EF-farvande (herunder fiskeri) bortset fra sejlads med fritidsfartøjer, og elektricitet, der produceres om bord på et fartøj

[...]«

16 I medfør af artikel 15 og 16 i direktiv 2003/96 kan medlemsstaterne ligeledes indrømme afgiftsfritagelser eller afgiftslempelser for de tilfælde, som er nævnt i disse to bestemmelser.

17 Artikel 28, stk. 1 og 2, i direktiv 2003/96 fastsætter:

»1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2004, bortset fra bestemmelserne i artikel 16 og artikel 18, stk. 1, som de kan anvende fra den 1. januar 2003.«

18 Direktivets artikel 30 bestemmer:

»Uanset artikel 28, stk. 2, ophæves direktiv 92/81/EØF og 92/82/EØF pr. 31. december 2003.

Henvisninger til de ophævede direktiver skal forstås som henvisninger til nærværende direktiv.«

Nationale bestemmelser

19 Ifølge artikel 21, stk. 2, i decreto legislativo nr. 504, der har overskriften »Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative« (bekendtgørelse om lovbestemmelser om afgifter af fremstilling og forbrug samt om strafferetlige og administrative sanktioner på området), af 26. oktober 1995 (GURI nr. 279 af 29.11.1995, almindeligt tillæg, herefter »lovdekret nr. 504/95«) skal der af varer under KN-kode 2710 (smøreolier), der anvendes som motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning, svares en punktafgift, som fastsættes efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof eller brændsel.

20 Artikel 62, stk. 1, i lovdekret nr. 504/95 bestemmer:

»Af smøreolier (KN-kode 27 10 00 87 til 27 10 00 98) [svares] der ud over den afgift, der er fastsat i artikel 21, stk. 2, [...] forbrugsafgift, hvis smøreolierne er bestemt til at anvendes, afsættes eller anvendes på anden måde end som brændsel til opvarmning eller som motorbrændstof.«

21 Satsen for denne forbrugsafgift er forskellig fra den punktafgiftssats, der er nævnt i artikel 21, stk. 2, i lovdekret nr. 504/95.

22 I dom af 25. september 2003, Kommissionen mod Italien (sag C-437/01, Sml. I, s. 9861), fastslog Domstolen, at Den Italienske Republik havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 92/12 og artikel 8, stk. 1, litra a), i direktiv 92/81, idet den havde opretholdt artikel 62, stk. 1, i lovdekret nr. 504/95.

23 Domstolen har i præmis 30 i dommen i sagen Kommissionen mod Italien fastslået, at der i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 2, i direktiv 92/81, sammenholdt med artikel i direktiv 92/82, kun kan opkræves afgift af smøreolier, hvis de er bestemt til at anvendes, afsættes, eller anvendes som motorbrændstof eller som brændsel, og at de i alle øvrige tilfælde obligatorisk skal fritages for harmoniseret punktafgift. Domstolen understregede i denne forbindelse, i dommens præmis 31 og 32, at hvis man tillod medlemsstaterne at pålægge varer, der skal fritages for den harmoniserede punktafgift, en anden indirekte beskatning, ville direktiv 92/81, og herunder særligt dets artikel 8, stk. 1, litra a), fuldstændig miste sin effektive virkning.

24 Det er ubestridt, at artikel 62, stk. 1, i lovdekret nr. 504/95 på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen ikke var blevet ophævet af de italienske myndigheder.

Tvisten i hovedsagerne og de præjudicielle spørgsmål

25 Agenzia Dogane — Ufficio Dogane di Trento har fremsendt to særskilte meddelelser til Fendt i anledning af manglende betaling af forbrugsafgift på smøreolie for 2004, som fastsat i artikel 62, stk. 1, i lovdekret nr. 504/95.

26 Fendt anlagde sag til prøvelse af disse krav, men fik ikke medhold ved Commissione tributaria provinciale di Trento. Ifølge denne domstol faldt energiprodukter ud over de, der anvendtes som motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, ikke inden for det begrænsede anvendelsesområde for direktiv 2003/96. Afgiftssystemet for andre produkter, herunder mineralolier, var fuldt og udelukkende reguleret ved artikel 62, stk. 1, i lovdekret nr. 504/95. Det pågældende direktiv var i denne forbindelse nyskabende, idet det tillader medlemsstaterne at fastsætte et selvstændigt afgiftssystem for smøreolier.

27 Fendt ankede sagen til Commissione tributaria di secondo grado di Trento, som i sine forelæggelsesafgørelser, i modsætning til hvad der er lagt til grund af de kompetente toldmyndigheder, har udtalt, at direktiv 2003/96 ikke udtrykkeligt tillader medlemsstaterne at fastsætte en afgiftspålæggelse af produkter, der anvendes til andet end som motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning. Ikke desto mindre fremgår det såvel af dommen i sagen Kommissionen mod Italien som af

dette direktivs eksistensberettigelse samt formål, at olier, der ikke anvendes som motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning, er udelukket fra Fællesskabets afgiftssystem.

28 Commissione tributaria di secondo grado di Trento har derfor besluttet at udsætte de to sager og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål, som er identisk formuleret i begge sager:

»Er beskatningsordningen i artikel 62 i lovdekret nr. 504/95 forenelig med direktiv 2003/96?«

29 Ved kendelse af 10. maj 2006 har Domstolens præsident forenet sag C-145/06 og sag C-146/06 med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og dommen.

Om de præjudicielle spørgsmål

30 Som Kommissionen med rette har påpeget, tilkommer det ikke Domstolen inden for rammerne af proceduren i henhold til artikel 234 EF at tage stilling til, om nationale bestemmelser er forenelige med fællesskabsretten. Domstolen har dog kompetence til at forsyne den nationale ret med alle de fællesskabsretlige fortolkningsbidrag, som gør det muligt for denne ret i den sag, den har fået forelagt, at vurdere foreneligheden med fællesskabsretten (jf. især dom af 10.6.1999, sag C-346/97, Braathens, Sml. I, s. 3419, præmis 14).

31 Derfor bør det forelagte spørgsmål forstås således, at den forelæggende ret nærmere bestemt ønsker oplyst, om direktiv 2003/96 er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter, at der kan opkræves en forbrugsafgift på smøreolier, når disse er bestemt til at anvendes, afsættes eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning.

32 Det bemærkes i denne forbindelse, at medlemsstaterne i medfør af artikel 1 i direktiv 2003/96 har pligt til at beskatte energiprodukter i overensstemmelse med direktivet, idet dette, som det fremgår af dets anden og tredje betragtning, tilsigter at indføre minimumsafgiftsniveauer på fællesskabsplan for de fleste energiprodukter.

33 I medfør af artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2003/96, sammenholdt med samme artikels stk. 5, udgør varer under KN-kode 2710, det vil især sige smøreolier, energiprodukter i direktivets forstand.

34 Det følger imidlertid af direktivets artikel 2, stk. 4, litra b), første led, at det »ikke [finder] anvendelse« på energiprodukter, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning.

35 Det fremgår af betragtning 22 til direktiv 2003/96, at energiprodukter i princippet bør være underlagt de fællesskabsretlige regler, når de anvendes som motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, og det er derfor i overensstemmelse med afgiftsordningens karakter og logik, at energiprodukter, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, udelukkes fra direktivets anvendelsesområde.

36 Det bemærkes, at artikel 14 i direktiv 2003/96 — til forskel fra artikel 8, stk. 1, litra a), i direktiv 92/81, som bestemte, at medlemsstaterne skulle fritage mineralolier, der anvendtes til andet end motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning — som udtømmende opregner de fritagelser, som de nævnte stater er forpligtet til at indføre, ikke nævner energiprodukter, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning. Ligeledes nævner hverken artikel 15 eller 16 i sidstnævnte direktiv, som fastsætter visse valgfrie fritagelser for medlemsstaterne, sådanne produkter.

37 Det følger heraf, som generaladvokaten nærmere bestemt har anført i punkt 37 i forslaget til afgørelse, at selv hvis mineralolier, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, henhørte under anvendelsesområdet for direktiv 92/81, eftersom disse produkter, som Domstolen har fastslået i præmis 30 og 33 i dommen i sagen Kommissionen mod Italien, obligatorisk er fritaget for den harmoniserede punktafgift, har fællesskabslovgiver med vedtagelsen af direktiv 2003/96 haft til hensigt at ændre dette system og udelukke sådanne produkter fra sidstnævnte direktivs anvendelsesområde, hvilket Fendt i øvrigt selv har indrømmet under retsmødet.

38 Det følger heraf, som den italienske og den cypriotiske regering samt Kommissionen har gjort gældende, at medlemsstaterne siden den 1. januar 2004 — som er den dato, fra hvilken direktiv 2003/96 i medfør af sin artikel 30 har ophævet direktiv 92/81 — har kompetence til at afgiftspålægge energiprodukter, såsom smøreolier, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning.

39 Fendt har under retsmødet ikke desto mindre fastholdt, at det kun er de bestemmelser i direktiv 92/81, som henhører under anvendelsesområdet for direktiv 2003/96, som kan ophæves ved sidstnævnte direktiv. Eftersom sidstnævnte direktiv udelukkende finder anvendelse på energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning, er bestemmelserne i direktiv 92/81, som i lighed med dets artikel 8, stk. 1, litra a), vedrører energiprodukter, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, ikke blevet

ophævet med direktiv 2003/96 og er derfor stadig i kraft. Denne fortolkning understøttes af formålet med direktiv 2003/96. Eftersom direktivet tilsigter at nå målene fastlagt i Kyoto-protokollen, er dets formål ikke at genindføre medlemsstaternes mulighed for at afgiftspålægge energiprodukter, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, eftersom disse ikke udgør en forureningskilde.

40 Denne argumentation kan ikke tiltrædes. Artikel 30 i direktiv 2003/96, hvis ordlyd er blottet for enhver tvetydighed, bestemmer således, at direktiv 92/81 ophæves pr. 31. december 2003. Hverken den omstændighed, at anvendelsesområdet for sidstnævnte direktiv og anvendelsesområdet for direktiv 2003/96 er forskellige, eller formålet med sidstnævnte direktiv, kan begrunde, at denne artikel — med risiko for, at rækkevidden af den pågældende artikel 30 ændres radikalt, i strid med fællesskabslovgivers klart udtrykte hensigt — skal fortolkes således, at visse bestemmelser i direktiv 92/81 stadig skulle være i kraft.

41 Selv hvis medlemsstaterne har kompetence til at beskatte energiprodukter, såsom smøreolier, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, skal de udøve deres kompetence under overholdelse af fællesskabsretten (jf. i denne retning dom af 14.2.1995, sag C-279/93, Schumacker, Sml. I, s. 225, præmis 21, og af 29.3.2004, sag C-347/04, Rewe Zentralfinanz, Sml. I, s. 2647, præmis 21 og den deri nævnte retspraksis).

42 Medlemsstaterne skal herved navnlig overholde ikke blot EF-traktatens bestemmelser, særligt artikel 25 EF og 90 EF, men ligeledes, som den cypriotiske regering og Kommissionen med rette har gjort gældende, bestemmelserne i artikel 3, stk. 3, første afsnit, i direktiv 92/12.

43 Selv om smøreolier, der anvendes til andet end brændsel til opvarmning eller motorbrændstof, henhører under begrebet »energiprodukter« i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2003/96, er de udtrykkeligt udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde i medfør af samme artikels stk. 4, litra b), første led, og derfor henhører de ikke under ordningen for den harmoniserede punktafgift.

44 Under disse omstændigheder bemærkes, at de pågældende smøreolier, som ikke er omfattet af den harmoniserede punktafgift, udgør andre produkter end dem, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, første led, i direktiv 92/12 (jf. i denne retning Braathens-dommen, præmis 24 og 25, samt dommen i sagen Kommissionen mod Italien, præmis 31 og 33), således at medlemsstaterne i overensstemmelse med samme artikels stk. 3, første afsnit, bevarer retten til at indføre eller opretholde afgifter på disse produkter, forudsat at sådanne afgifter ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter i forbindelse med grænsepassage.

45 I lyset af de foregående betragtninger skal det præjudicielle spørgsmål besvares med, at direktiv 2003/96 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter, at der kan opkræves en forbrugsafgift på smøreolier, når disse er bestemt til at anvendes, afsættes eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning.

Sagsomkostningerne

46 Da sagens behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, som ændret ved Rådets direktiv 2004/75/EF af 29. april 2004, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter, at der kan opkræves en forbrugsafgift på smøreolier, når disse er bestemt til at anvendes, afsættes eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning.

Underskrifter